

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 27 октомври 2010 г. — Finanzamt Hildesheim/BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Дело С-511/10)

(2011/С 30/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Hildesheim

Ответник: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 17, параграф 5, трета алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота да се тълкува в смисъл, че дава възможност на държавите членки да предвидят, че за разпределянето на платения по получени доставки данък във връзка със строителството на сграда със смесено предназначение с предимство се прилага критерий за разпределяне, различен от критерия, основан на вида на сделката?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 26 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-512/10)

(2011/С 30/26)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Н. Støvlbæk и К. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че при транспонирането на първия пакет мерки в областта на железопътния транспорт Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 3 и по приложение II към Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно развитието на железниците в Общността⁽¹⁾, в редакцията ѝ след изменение,

и по член 4, параграф 2 и член 14, параграф 2 от Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност⁽²⁾, както и по член 6, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/14, член 6, параграф 1 от Директива 2001/14 във връзка с член 7, параграфи 3 и 4 от Директива 91/440, в редакцията ѝ след изменение, и член 7, параграф 3 и член 8, параграф 1 от Директива 2001/14,

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията излага четири твърдения за неизпълнение от страна на Република Полша на задълженията ѝ, произтичащи от разпоредбите от първия пакет мерки в областта на железопътния транспорт.

На първо място, според Комисията Република Полша не е предвидила механизми, които да осигурят независимостта на процеса по вземане на решение и на организацията на управителя на инфраструктурата, който изпълнява съществени функции, а именно PLK S.A. (Polskie Linie Kolejowe, Spółka Akcyjna [Полски железници АД]), от холдинговото дружество, т.е. както от дружеството майка PKP S.A., така и от други дъщерни дружества на холдинга, които са железопътни превозвачи.

На второ място, според Комисията Република Полша не е взела подходящите мерки в съответствие с член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2001/14 и член 7, параграфи 3 и 4 от Директива 91/440, за да гарантира, че управителят на инфраструктурата, PLK S.A., своевременно ще постигне финансово равновесие. Република Полша разрешила на PLK S.A. да акумулира загуби до 2012 г.

На трето място, според Комисията Република Полша не е предвидила специална система за стимули, изисквана съгласно член 6, параграфи 2 и 3 от Директива 2001/14 по отношение на PLK S.A., за да се намалят разходите и таксите за използване на железопътната инфраструктура.

На четвърто място, според Комисията Република Полша не е взела — в нарушение член 7, параграф 3 от Директива 2001/14 — необходимите мерки, за да гарантира, че таксите за минимален достъп до железопътната инфраструктура се определят въз основа на разходите, произтекли директно вследствие на извършването на железопътната услуга. Освен това Република Полша не предвидила изисквания съгласно член 8, параграф 1 от Директива 2001/14 механизъм за контрол, чрез който може да се провери дали различните пазарни сегменти са в състояние да понесат увеличени такси за достъп до железопътната инфраструктура и използването ѝ.

⁽¹⁾ ОВ L 237, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 86.

⁽²⁾ ОВ L 75, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66.